

Összetartozva, fehérben, Szarvasért

(folytatás az 1. oldalról)

megtevé 38 család az összetartozás tudatában volt képes valamit tenni ezért a városért. Ünnepeknünk kell, hogy az elmúlt 286 évben békeességben élt Szarvason magyar, tót, keresztény vagy nem keresztény, minden generáció letette a maga névjegyét. Az összetartozás szép gondolatával tudjuk mi, a ma élők továbbépíteni városunkat.

A megemlékezés jegyében az ünnep másnapján elhelyezték a tisztelet és szeretet virága-

it a telepeseket Szarvasra hívó báró Harruckern János György Kossuth téri szobra előtt, majd az ünneplők a Szarvasi Fúvószenekar muzsikájának kíséretében gyalog vonultak a Letelepdedési Emlékkövhöz, hogy koszorúikkal tisztelegjenek az alapítók emléke előtt. A Lázár

Zsolt és Horváth Z. Olivér lelkészek szolgálatával az Evangélikus Ótemplomban délután hatkor kezdődő Városnap i Istentiszteleten Mótyán Tibor a letelepedők által beszélt eredeti nyelven énekelte el a 8. zsoltárt, Skorka László hegedűművész pedig gyönyörűséges muzsiká-

val emelte az evangélikus gyülekezet megalakulásának 286. évfordulója ünnepét.

A templom adott helyet Szarvas Város Napja kétnapos ünnepe záróprogramjának, a Városi Kamarazenekar hangversenyének is, mely szép sikert aratott a nagyszámú közönség előtt.

Tessedik és Ruzicskay ma is hatnak

Tessedik Sámuel önéletrajzát használta fel Ruzicskay György festőművész a rajzsorozat elkészítésekor. Ezzel az információval vezette be az Erzsébet-ligeti alkotóházban kiállított Tessedik Sámuel élete című kiállítás megnyitóját dr. Reszkető Péter a Ruzicskay Közalapítvány kuratóriumi elnöke. A kiállítást megnyitó Babák Mihály polgármester a szarvasi ember, a reformer Tessedik és a zseniális alkotó Ruzicskay életének összefonódásáról, a múlt napjainkig ható tanulságairól beszélt, majd megállapította: Tessedik és Ruzicskay ma is hat.

A könyv formájában 1970-ben és 1992-ben is megjelent, eredetiben azonban ritkán látható rajzsorozat szakmai elemzése az alapítvány művészettörténész tagja Tasnádi Attila tisz-

te volt. Irodalmi párhuzammal, Thomas Mann Varázshegyével összehasonlítva mutatta be Ruzicskay Tessediket megörökítő munkájának többretegűségét, melynek révén a rajzok a

különböző szférákban gondolkozók számára tartogatnak különböző mondanivalót. Érdekes volt hallani az egyébként nyilvánvaló problémáról, miszerint – miután hiteles ábrázolás nem maradt fenn – Ruzicskaynak ki kellett találnia, meg kellett alkotnia Tessedik arcát. Talán segítségére volt ebben, az, hogy a téma főszereplője és a művész belsőjében sok hasonlóságot hordozott. S, hogy megtalálja a korábbi vagy mostani önmagát a képsorozatban a szarvasi ember is, azt lesz idő eldönteni, hiszen a kiállítás majd egy évig látható lesz a Ruzicskay Alkotóházban.

Egy kedves és önzetlen gesz-

tus megnyilvánulásához is alkalommal szolgált a kiállítás megnyitója. A szarvasi születésű, jelenleg Békéscsabán élő Pásztor Béla a Molnár Béla Év kapcsán a Ruzicskay Közalapítványnak ajándékozta a családja birtokában lévő Molnár Béláról készült szoborportrét. Ruzicskay első szobra ez, melyet kedves barátjáról, Szarvas híressé vált madártani kutatójáról készített, s kifejezett óhaja volt, hogy műve itt, az alkotóházban kapjon helyet.

A kiállítás bensőséges hangulatának megteremtéséhez – mint már oly sokszor – most is Iváncsó József művészstanár harmonikajátéka járult hozzá.

